

Základní škola Žatec, Komenského alej 749,
okres Louny

Komeňáček

- Možná přijde i Ježíšek: video [ZDE](#)
- Školní akce: Plzeňský pivovar, IQLandia, Lyžařský výcvik
- Přijímací zkoušky a výběr střední školy
- Kroužek vaření. [VIDEO ZDE](#) a [ZDE](#)

Možná přijde i Ježíšek

Akce „Možná přijde i Ježíšek“ proběhla v Městském divadle Žatec. Tato akce se koná každoročně několik dní před vánočními prázdninami. Každý rok má nějaká třída průvodní slovo a letos jsme ho měli my. Každá třída vystupuje dvakrát – večer a ráno, ale průvodní slovo je v každém vystoupení, a proto jsme my nehráli jen dvakrát, ale šestkrát, což bylo neuvěřitelně náročné.

Denis N.

MPJ – Možná přijde i Ježíšek

Nacvičovali jsme to docela narychlo, asi měsíc až měsíc a půl před vystoupením, ale tak všechno jde, když se chce. Sice jako Pohlreich jsem tam párkrát spadl, ale vy, co jste viděli

jen jedno vystoupení, tak si musíte říkat, že je to nic, když spadnete 2x, ale když vstupujete 6x, tak to není úplně fresh. Každopádně jsme tam byli asi do 21:15, protože jsme ještě museli uklízet po ostatních. Jinak jsme si to užili.

Josef P.

Možná přijde i Ježíšek 8. A

Vymýšlení představení a jeho nacvičování bylo opravdu náročné, ale nakonec se vše vyplatilo a výsledek nás velmi potěšil. Každý moment příprav nám přinášel nové výzvy, ale zároveň i spoustu zábavy a kreativních nápadů. Když jsme konečně stanuli na jevišti, měli jsme pocit, že vše, co jsme do toho vložili, stálo za to. Rodiče i děti po představení vyjádřili nadšení a chválili nejen naši kreativitu, ale i zábavu, kterou jsme do představení vložili. Bylo skvělé vidět, jak se všichni skvěle bavili a užívali si každý okamžik. Pro nás, kdo jsme se na představení podíleli, byla po jeho skončení velkou úlevou, že vše dopadlo tak, jak mělo. V tu chvíli nás opustil veškerý stres a nervozita, kterou jsme předtím cítili, a místo toho jsme pociťovali obrovskou radost a spokojenost. Dopolední i večerní představení probíhalo naprosto hladce a bez problémů, což pro nás bylo velkým úspěchem. Měli jsme možnost ukázat, co všechno jsme se naučili a co jsme si pro publikum připravili. Ostatní třídy se také samozřejmě zúčastnily a přispěly tak k celkové atmosféře a úspěchu celého dne. Tento rok jsme navíc uvítali i první stupeň, což představení ještě více oživilo a zpestřilo. Každé představení bylo naprosto jedinečné, a to nejen díky různým rolím a vystoupením, ale také díky různým přístupům a nápadům, které každá třída přinesla. Bylo krásné sledovat, jak se do představení zapojili i ti nejmladší, kteří s nadšením přinášeli spoustu energie a nových nápadů. Celkově to byla nezapomenutelná zkušenost, která nás nejen spojila jako kolektiv, ale i přinesla skvělé vzpomínky, které si budeme dlouho pamatovat. Těšíme se na další

ročníky, které budou určitě minimálně stejně úspěšné! Naše představení najdete [**ZDE**](#)

Ježíšek

Ježíšek probíhal v podstatě ve stresu. Holky musely běhat venku jen v sukních, když venku bylo asi 2 °C. Zapomněli jsme konfety, které jsme možná dodnes nenašli. Kdybych měla popsat, jak probíhaly přípravy, tak to bylo samozřejmě náročné, někdy jsme trénovali i dvě hodiny v kuse. Pak už to nikoho moc nebavilo a všichni byli unavení, ale výsledek stál za to. Rodičům se to líbilo, i když jsme zapomněli spoustu věcí, a dokonce jsme měli i pohár, který jsme na konci vystoupení ukázali. Byl to náš poslední Ježíšek a myslím, že se nám opravdu povedl. Užili jsme si ho všichni, a to je důležité.

Přijímačky nanečisto

Vešli jsme do školy, potom nás všechny odvedli do místnosti, kde nám vysvětlili, jak to bude celé probíhat, a následně nás rozdělili do skupin. My jsme byli ve třídě po devatenácti lidech. Usadili jsme se a jedna paní učitelka nám vysvětlila, jak to bude probíhat. Rozdala nám testy a jako první jsme psali matematiku, která byla neuvěřitelně složitá. Po dopsání matematiky jsme měli patnácti minutovou pauzu, a následně nám rozdali češtinu a opět vysvětlili pravidla. Čeština byla sice mnohem jednodušší, ale i přesto to bylo těžké. **Denis N.**

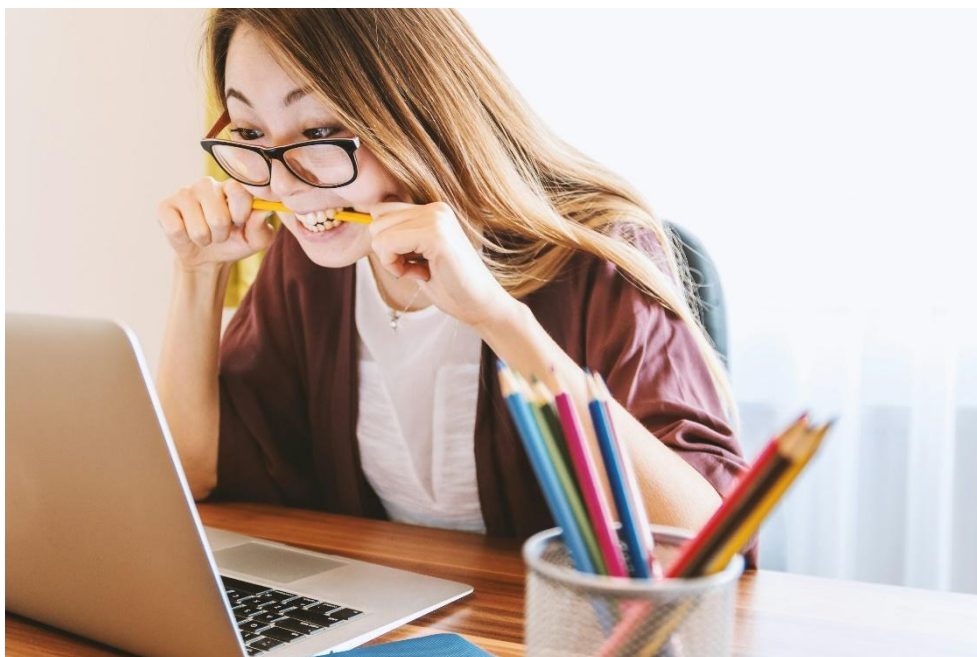
Přijímačky nanečisto

Nejprve nám rozdali didaktický test z matematiky. Jak už nás paní učitelka předem varovala, bylo to velice složité. Většinu úloh jsem raději přeskakovala a ty zbylé vypočítala špatně. V naší třídě se v přípravných testech obvykle pohybujeme kolem 20 bodů, ale zde – ačkoliv jsme ještě výsledky nedostali – přemýšlím, že 5 bodů by byl docela dobrý výsledek.

Po krátké přestávce následovala čeština. Po předešlém šoku to bylo trochu uklidňující. V naší třídě byli s češtinou velice spokojení. Já se raději ještě neraduji, protože ani tady jsme zatím výsledky nedostali. I přesto se dá říct, že čeština byla mnohonásobně lehčí než

matematika. Myslím, že mé šance na přijímačky tedy značně klesly. Naději vkládám do přijímaček na konzervatoř, kde (pokud se povedou) bych se mohla těmto testům vyhnout.

J.

Přijímačky nanečisto

Tento rok nás čekají přijímačky na střední školy, proto jsme si 28. 1. 2024 byli vyzkoušet přijímačky nanečisto na gymnáziu. Probíhalo to tak, že jsme nejdříve psali didaktický test z matematiky, na který jsme měli 70 minut. Poté následoval didaktický test z češtiny, na který jsme měli 60 minut. Všechno probíhalo stejně, jako by to mělo probíhat při skutečných přijímačkách.

Moje pocity z toho nejsou moc dobré. Jestli to takhle bude dál, tak asi fakt skončím v Lidlu, i když nad tím přemýšlím, může být i hůř. Matematika dopadla katastrofálně, moc věcí jsem nevěděl, ale uvidíme – nějaký bod se tam třeba najde. Z češtiny už mám lepší pocit, tam to snad zas taková katastrofa nebude. No nevím... snad se alespoň ještě trochu zlepším a dostanu se na školu, na kterou chci. Zatím to tak úplně nevypadá, ani podle našich učitelů.

Tomáš

Přijímačky nanečisto

Začali jsme matematikou. Po dvou minutách jsem zjistil, že budu mít tak maximálně tři body, a tak jsem si už jen prohlížel úlohy a přemýšlel nad tím, že učiliště není až tak špatná volba. Po dokončení jsem zjistil, že tak špatně si vedli i ostatní a že pět bodů bude asi maximum.

Čeština už byla mnohem jednodušší. Zatím neznám výsledky, ale za mě to není až tak špatné.

Moje jediná naděje jsou talentové zkoušky, které jsou mou hlavní prioritou. Jestli se nepovedou, tak potěš pánbůh.

Přijímačky nanečisto

Přišli jsme do třídy a začali jsme psát testy. Matematika byla hodně těžká, jako kdybych byl na vysoké škole. Čeština docela šla, ale myslím, že to bude můj nejslabší test, co jsem psal. Ale alespoň jsme šli dřív domů.

Jestli takhle budou opravdu vypadat přijímačky, tak to GG. Aspoň že by mělo být 7 bodů za vyznamenání. Tak budu doufat, že se dostanu na školu. Přišli jsme do třídy a rozdali nám didaktické testy. Ze začátku to bylo v pohodě, ale pak jsem zjistil, že čím dál se dostáváme, tím víc jsem v háji. Například tam byl zahradník, který si nedokáže spočítat, kolik okurek mu sežrali slimáci. Takže fakt pecka.

Můj život po škole

Na Googlu jsem si vyhledal stránku „Můj život po škole“. Když jsem na ni přišel, vybral jsem Ústecký kraj. Poté se mě zeptali, zda mám představu o tom, jaké povolání bych chtěl vykonávat. Odpověděl jsem, že nemám konkrétní představu. Následně se objevil výběr pracovních činností, kde jsem mohl vybrat pouze pět možností. Když jsem zvolil práci s počítačem, objevilo se několik nabízených profesí. Vybral jsem programátora, což mi ukázalo, co tato práce obnáší, kolik bych mohl vydělávat a jaké střední školy by mě na ni připravily. Po stisknutí tlačítka „pokračovat“ se mi zobrazila finanční část.

Začal jsem s výběrem bydlení, kde jsem zvolil dům. Po výběru domu se objevily tři otázky, na které jsem odpověděl. Následně jsem pokračoval v zadávání dalších položek – jídlo, doprava a další výdaje, které bych mohl mít. Poté jsem se dostal k spoření a investicím. Když jsem všechno vyplnil, ukázala se finanční analýza, která mi spočítala, kolik peněz mi každý měsíc zbyde nebo v kolik budu v mínusu.

Odkaz: <https://www.muizivotposkole.cz>

Patrik F.

Výběr středních škol

Výběr střední školy je pro mě velmi stresující. Když jsem teď v 8. třídě, přijímačky a střední školy slýchám doslova každý den. Rozmýšlím nad zdravotnickou školou, ale stále si nejsem úplně jistá. Nejsem na 100 % přesvědčená, protože se třeba objeví nějaký jiný obor nebo škola, která mě zaujme. Kdybych se rozhodla pro tuto školu a dostala se, chtěla bych se stát buď zubařkou, nebo zdravotní sestrou.

Výběr střední školy

Ještě si nejsem úplně jistá, jakou střední školu si vybrat, a tím pádem ani, jakou práci budu dělat v budoucnu. Občas mě to trochu trápí, protože vím, že toto rozhodnutí bude velmi důležité a ovlivní celou mou budoucnost. Nedávno nám ale naše paní učitelka ukázala web, který by nám mohl pomoci. Na tomto odkazu najdeme různé profese, a pro každou z nich je uvedeno, jaké vzdělání je k tomu potřeba. Také se tam dozvíme, kolik daná práce vydělává, jaké má úkoly a spoustu dalších informací, které nám mohou při rozhodování pomoci. Tento web mi dal lepší představu o tom, co všechno bych mohla v budoucnu dělat, a pomohl mi se trochu uklidnit a začít přemýšlet o možnostech, které mám. Díky tomu jsem si začala uvědomovat, jak široké možnosti mi budoucnost nabízí. ZDE ODKAZ: mujivotposkole.cz

Moje vysvědčení

Osmou třídu jsem nezačal úplně špatně, ale samé jedničky to taky nebyly. Jediné, co fakt nechápu, je to, že vždycky po prázdninách musíme hned psát nějaké písemky. To fakt nechápu. Jinak to ale zas tak špatné nebylo. Učitelé nejsou zas tak hrozní, ale přece jen se najdou nějaké mezírky. Testy byly převážně takové, že se na ně dalo naučit, ale pak byly i takové, které prostě nešly. Hlavně testy z českého jazyka, těch jsme psali asi nejvíc. Bylo to dost zajímavé to první pololetí. Myslím si, že jsem dopadl dobře. Mám asi jen dvě nebo tři dvojky na vysvědčení, a to si myslím, že je dobrý výsledek.

Zatím bych osmou třídu zhodnotil tak, že je to asi stejné jako v sedmé třídě a jsem se svými výsledky spokojený.

IQ Landia Liberec

V prosinci jsme jeli s naší třídou a s 7.A do IQLandie v Liberci. Cesta autobusem trvala skoro tři hodiny. Když jsme tam dorazili, měli jsme rozchod na zhruba dvě hodiny a mohli jsme se pohybovat, kde jsme chtěli, ale samozřejmě jen v rámci areálu. Prozkoumali jsme tam všechno možné. Nejvíc nás bavila simulace, kde jsme seděli v takové speciální sedačce. Bylo to, jako bychom byli na Marsu – před námi byla obrazovka, na které jsme viděli, jak se pohybujeme po povrchu této planety, a řídili jsme malé autíčko. Bylo to opravdu fascinující! Když nám vypršel čas a byl čas na oběd, šli jsme do jídelny. Já jsem si dala kuřecí řízek s bramborovou kaší. Ten řízek byl celkem dobrý, ale ta kaše... no, to se opravdu nedalo jíst. Po obědě jsme si udělali hromadnou fotku před IQLandií a pak jsme se vydali na zpáteční cestu domů. Celkově to byl super den plný zábavy, i když jídlo by mohlo být lepší!

Adéla D.

Výlet do Plzeňského pivovaru

16. prosince jsme jeli s naší třídou 8. A do Plzeňského pivovaru. Jeli jsme asi 2 hodiny autobusem. Když jsme dorazili, byli jsme přímo u pivovaru a čekali asi 15 minut, než nás vzali dovnitř. Když jsme konečně vešli, přivítali nás a dali nám žluté vesty. Pak nás učitelky vyfotily a rozdělili jsme se do tří skupin. Vyrazili jsme nějakým mini autobusem, první zastávka byla u vodárenské věže, pak jsme se podívali do nějakého domu s rybami, kde nám vysvětlovali získávání a čištění podzemní vody, která je dokonalá na výrobu piva. Jako poslední jsme se podívali do starého opuštěného baráku, kde se dříve čistila voda. Následně jsme se všechny tři skupiny zase spojili a jeli k pivovaru. Vystoupili jsme před ním, vrátili vesty a jeli obrovským výtahem do horní části budovy, kde nám promítli v malém kině historii Plzeňského pivovaru. Poté nám ukázali, jak se vyrábí pivo v kotlích. Pak už jsme jen nastoupili do autobusu, podívali se na trhy, kde jsme měli rozchod, a jeli domů.

Prohlídka pivovaru

Cesta do Plzně byla pohodová. Když jsme dorazili, museli jsme čekat asi 30 minut, než nás pustili dovnitř. Když nás konečně pustili, rozdělili nás do tří skupin a každému dali vestu. První zastávka byla v čistírně vody. Překvapilo mě, že tam měli ryby, které sloužily k testování kvality vody. Pokud by s vodou bylo něco v nepořádku, ryby by uhynuly, a tím by se zjistilo, že něco není v pořádku. Poté nám ukázali, jak se voda filtruje. Celý proces probíhá ve velkých bazénech, což byl opravdu zajímavý pohled.

Další zastávkou byla Vodárenská věž, kde nám ukázali, jak celý systém funguje. Poté jsme se přesunuli do autobusu, který nás zavezl na místa, kde jsme si mohli prohlédnout, jak pivovar vypadá zvenčí. Budovy byly opravdu obrovské a celkový dojem byl impozantní. Po prohlídce exteriéru jsme se vrátili a pokračovali v prohlídce výroby piva. Viděli jsme, jak

se pivo vyrábí, a také jsme navštívili obří sklepy, kde se pivo skladuje v obrovských sudech. Bylo fascinující vidět, jak je vše organizované a jak velká část pivovaru je věnována skladování.

A tím naše prohlídka skončila. Byla to opravdu zajímavá a poučná zkušenost, kterou bych určitě doporučil.

Florian J.

Lyžařský výcvikový kurz

Dne 13. ledna 2025 jsme jeli autobusem na penzion Houda Bouda na Božím Daru. Po příjezdu jsme si začali vybalovat věci a následně jsme vyrazili lyžovat na sjezdovku za Prahou. Poté jsme se vydali na oběd do restaurace U Sněhuláka, jak to bylo každý den v poledne. Po obědě jsme měli polední klid, jak bývá obvykle.

Odpoledne jsme se znovu vydali na svah, a protože bylo hezké počasí, lyžovali jsme na sjezdovce Neklid, kde to bylo mnohem lepší a zábavnější. K večeru jsme opět navštívili restauraci U Sněhuláka na večeri. Po večeri jsme měli volno na různé hry se spolužáky a také jsme si mohli zahrát nějaké hry s panem učitelem.

Ve 22:00 byla večerka, při které obcházela služba pokojů a sbírala mobilní telefony. Ráno nás budíček vzbudil v 7:30 a zároveň jsme dostali zpět své mobily. Po snídani, která byla v 8 hodin, jsme měli čas na úklid pokojů a převlečení na lyžování, protože v 9:00 jsme měli sraz u garáže, kde jsme měli lyže.

Do 11:30 jsme lyžovali na Klínovci, odkud jsme museli jet přes rondo, Neklid a sjezdovku za Prahou, abychom se dostali zpět na Boží Dar. Večer nás čekala diskotéka, která byla i ve čtvrtek.

Ve středu odpoledne jsme místo lyžování vyrazili na procházku. V pátek po obědě jsme už odjížděli domů. Uteklo to strašně rychle a rád bych jel i příští rok, ale to už nebude možné. Tento pobyt byl opravdu skvělý a nezapomenutelný!

Vojta J.

Lyžařský výcvikový kurz

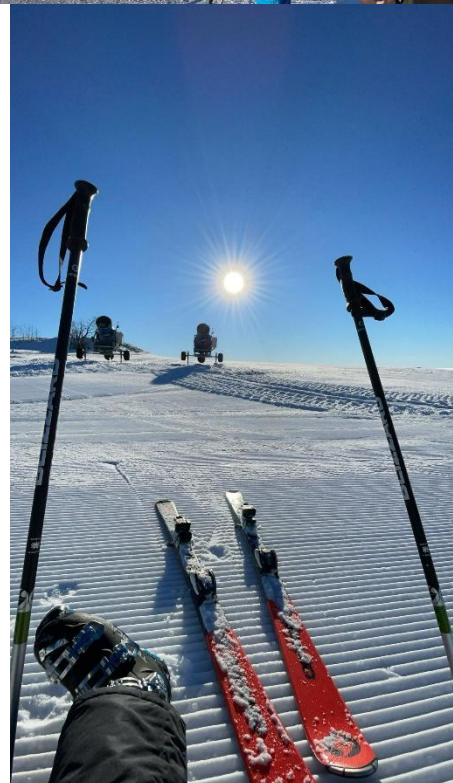
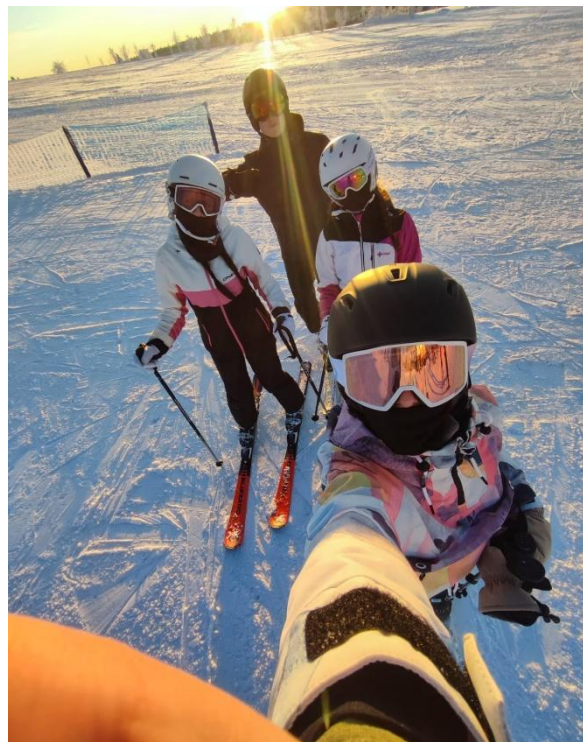
Jeli jsme dne 13. ledna autobusem na Boží hod. Po příjezdu jsme si vybalili kufry a hned vyrazili na sjezdovku za Prahou, abychom začali lyžovat. Lyžování jsme si užívali jak ráno, tak i odpoledne. Nejhorší část každého dne byla bezpochyby ta, kdy jsme museli vyšlapat kopec k sjezdovce. Jakmile jsme se ale dostali na vrchol, už to šlo snadno – stačilo se nechat vyvézt nahoru a užívat si sjezd po rovince na sjezdovku Neklid.

Tenhle kopec byl celkem prudký a většinou býval namrzlý, takže jsme občas padali. Na Klínovci to už bylo lepší, kopec tam byl přece jen mírnější.

Odpoledne jsme lyžovali asi dvě hodiny, což nám dalo jen málo času na odpočinek, takže na Neklid jsme vždy přijížděli doslova „na poslední chvíli“.

Na oběd a večeři jsme chodili do jídelny u Sněhuláka, kde vařili opravdu dobře. I tak jsme si po večeři rádi jeli nakoupit nějaké dobrotky do místního krámků nebo do kavárny. Občas jsme se složili a objednali i pizzu, což byla příjemná změna. Měli jsme dvě diskotéky a nejlepší na nich bylo, že se k nám přidal i pan učitel, který se s námi odvážně pustil do tance. Lyžák jsem si opravdu moc užila – stejně jako minulý rok. Kdybych měla možnost jet na další, rozhodně bych neváhala a jela znovu.

Vali

Šli jsme do divadla na hru Karla Čapka *Život hmyzu*

Mně se to moc nelíbilo a myslím, že to asi nebavilo ani zbytek třídy. Pro nás to nebylo moc vhodné, bylo to spíše pro starší lidi. Objevoval se tam různý hmyz, třeba cvrčci nebo hovníválové. Hmyz pozoroval kluk a dozvěděli jsme se, že mají podobné vlastnosti jako lidé. Bylo to trochu zvláštní.

Korf

Divadlo – Ze života hmyzu

S třídou jsme šli na divadelní hru od Karla Čapka *Ze života hmyzu*. Byla to hra určena spíše pro starší okruh lidí. Toto představení mě moc nenadchlo, ale věřím, že mohlo zaujmout mnoho jedinců. Objevoval se tam různý hmyz, u kterého jsme mohli pozorovat pár lidských vlastností. Také se zde nacházel mladík, který nás celou dobu prováděl dějem této hry. Moje hodnocení je solidních 5/10 bodů.

Tobias G.

Divadlo – Ze života hmyzu

Na tento zážitek pohlížejí všichni spíše negativně. Já jsem vždycky milovala divadlo a zároveň jsem ráda za každé zpestření (nebo lépe řečeno vynechání) školy. Představení mělo velice živé a barevné kostýmy. Kulisy byly také velice propracované. Co mě mrzelo, byli

neklidní žáci za mnou a vlažný potlesk hercům, kteří se zřejmě velice snažili. Na konci samozřejmě nechybělo ponaučení, a celkově s tím tedy muselo být spousta práce.

Wagnerová B.

Divadlo – Ze života hmyzu

V lednu jsme se s žáky 8. a 9. ročníků vydali do Žateckého divadla na představení s názvem *Ze života hmyzu*.

Divadelní představení – příběh

Příběh se zaměřil na motýly, brouky a další hmyz žijící v přírodě. Toto představení nám mělo ukázat pohled zvířat na svět, jejich vlastnosti, které jsou často podobné těm lidským. Dále jsme se seznámili s novými hmyzími přáteli i vetřelci, jako jsou například paraziti. V příběhu jsme také mohli nahlédnout do běžného života hmyzu. Ukázalo se, jak se starají o svá mláďata nebo jak si váží věcí, které by pro nás byly odpadem. Co je pro jednoho odpad, může být pro jiného pokladem. V příběhu to byla například kulička hnoje. I když si to možná neumíme představit, když člověk nechtěně stoupne do hnoje nebo do něj dokonce spadne, určitě nebude skákat radostí tři metry do vzduchu. Pro hmyz však může mít taková „kulička“ velkou hodnotu.

Musím také ocenit divadelní kostýmy. Byly opravdu propracované a originální. Příkladem může být šnečí kostým, který vypadal velmi dobře a věrně. Dále je třeba vyzdvihnout i výkon herců, kteří představení zahráli skvěle, a bylo vidět, že si dali záležet na každém detailu.

Můj názor

Osobně si myslím, že toto představení nebylo úplně vhodné pro naši věkovou skupinu. Možná by bylo zajímavé pro dospělé, ale pro nás jako mladší diváky, to nebyla až tak velká zábava. Celkově jsem z představení neměla tak silný dojem, jaký bych čekala.

Adéla

Kroužek vaření: [VIDEO ZDE](#)

Už chodím na vaření druhým rokem s panem učitelem Nekolou a s dvěma spolužáky z třídy, Tobiasem a Vládou. Vaření s nimi je jako boj o život – nikdy nevíte, co se stane za další zážitek. Tobias je hlučný, někdy klidný, ale hlavně strašně ukecaný. Vláda je opak Tobiasa – je klidný, nemluví tolik jako Tobias, ale když jsou spolu, chovají se úplně stejně. Když vaříme, pořád se musí provokovat, samozřejmě ze srandy. Cesty do Lidlu s nimi trvají strašně dlouho, furt se zdržují a musí být pořád u sebe. Pan učitel je z nich vždycky vyřízený, v Lidlu za ním chodí lidi a ptají se, jestli náhodou nepracuje ve zvláštní škole. Někdy lituji pana učitele, ale zvládá to velmi dobře, aspoň se s námi zasměje. Jednou se nám stalo, že kluci vzali úplně jiné maso, než měli, a kvůli tomu se hádali a sváděli to na toho druhého. Smála jsem se, až jsem brečela. Máme hodně zážitků, například hořící pečící papír ([VIDEO](#)) a s ním i jídlo, připálené nudle, placení lízátek v drobných... No, je toho hodně, ale vždycky chodíme domů s plným žaludkem a s úsměvem na tváři. **Laura J.**

Co bych dělala/a, kdybych mohl/a o prázdninách cokoliv....

Kdybych si mohl vybrat, co budu dělat o prázdninách, a nezáleželo by na tom, kolik by to stálo, asi bych chtěl jet do Ameriky. Chtěl bych se podívat na vlastní oči, jak to vypadá například v New Yorku nebo ve Washingtonu. Ale ani by mi nevadilo jet třeba za zimou do Kanady. Možná kdyby mi zbyl ještě nějaký čas, chtěl bych se podívat do Jižní Ameriky, například do Brazílie, a dát si fotku se sochou Ježíše v Riu de Janeiru. Nebo se tam klidně podívat na Amazonku a deštný prales. Prostě bych se chtěl podívat někam do Ameriky, víceméně je mi jedno kam.

Kdybych mohl o prázdninách dělat cokoliv s neomezenými možnostmi, jel bych asi někam na dovolenou. Někam za teplem, třeba do Španělska. Tam bych pár dní pobyl a potom bych se chtěl podívat třeba na nějaký koncert, i když je pravda, že jich teď moc není. Jinak by mi asi stačilo být doma a dělat to, co mě baví, třeba skládat hudbu a stříhat videa. Nejsem zrovna náročný, stačilo by mi prostě jen odpočinout si a nabrat síly na blížící se přijímačky.

Kdybych si mohl vybrat, co budu dělat o prázdninách, chtěl bych jet na Bali. Říká se, že je to tam fakt krásné a že to stojí za to. Určitě by tam bylo teplo. A hlavně bych chtěl navštívit nějaká známá místa,

například vodopády, jeskyně i pralesy.

Jarní prázdniny bych začal tím, že bych letěl do Dubaje, kam jsem se vždycky chtěl podívat. Užíval bych si pláže a moře a podíval se na nejvyšší budovu na světě, Burdž Chalífa. Pak bych navštívil Japonsko, abych se podíval, jak je to tam odlišné. Následně bych na pár dní zamířil do Alp, zalyžoval si a odpočinul si ve wellness. Všude, kde bych byl, bych ochutnal místní jídlo v těch nejlepších restauracích, a na závěr bych si užil soukromý koncert oblíbené kapely.

Kdybych mohl o prázdninách dělat, co chci, tak bych asi nejspíš letěl do Ameriky, do Los Angeles. Chtěl bych tam jet, protože je tam hodně zajímavých míst a budov, které bych chtěl vidět. A také by mě zajímalo, jak moc se Los Angeles liší od “gétéáčka” (hra GTA).

JARNÍ PRÁZDNINY

Co bych chtěla dělat o “jarňáky”? Být doma a spát. Nebo možná bych chtěla jet do Tashirojima Cat island v Japonsku.

Nebo bych chtěla přespávačku s kamarádkami.

Los Angeles

Chci do LA, protože mě fascinuje jeho energie, hudební scéna a noční život. Navíc mě láká tamní klima a možnost zažít město, které nikdy nespí. Líbí se mi jak město vypadá.

MOJE JARNÍ PRÁZDNINY

O moje jarní prázdniny mám s kámoškou domluvený takový menší výlet. Letos zamíříme na Maledivy. Máme let první třídou s Emirates a soukromý ostrov. Budeme mít celý ostrov jen pro sebe, s luxusní vilou, která má průhlednou podlahu. Plánujeme také potápění se žraloky.

Jarní Prázdniny

Těším se, až s rodiči o jarních prázdninách opět navštívíme Divadlo na Zábradlí v Praze. Pojedeme na představení s názvem *Ej Áj*, které jsme dostali k Vánocům. Celkově si asi uděláme takový výlet do Prahy. Do divadla chodím ráda a obzvlášť Divadlo na Zábradlí mě vždy fascinovalo. Je sice na první pohled malé, ale účinkujícím dává možnost na jevišti postavit klidně funkční televizi, rádio, lustr, dveře, zdi, uličky, klavír... V jednom z představení bylo dokonce celé jeviště nakloněné. Těším se tedy, jak bude jeviště v inscenaci *Ej Áj* vypadat, ale už teď vím, že mě to určitě nezklame.

Prázdniny

Letos bychom s největší pravděpodobností jeli do Itálie lyžovat, bohužel ale nepojedeme kvůli mému zranění, protože bych nemohl lyžovat. Kdybych mohl jet kamkoliv, určitě bych chtěl do Dubaje. V Dubaji jsem už byl sice minulý rok, ale je to tam neuvěřitelné. Byli jsme tam pouze týden, ale stihli jsme opravdu hodně projít a navštívit. I přesto ale není možné za jeden týden stihnout všechno. Všude bylo čisté a dobře udržované, a určitě bych se tam chtěl někdy ještě podívat. Rád bych se také podíval i někam jinam ve světě, ale Dubaj je pro mě zárukou skvělé dovolené.

Itálie

Letos s rodiči a bratrem jedeme lyžovat do Alp. Už počtvrté jedeme na stejné místo. Akorát poprvé pojede do jiného hotelu kvůli tomu, že je blíže k sjezdovce. Tam, kam jezdíme se to jmenuje Ratschings. Většinou se jen rychle nasnídáme, oblékneme a jedeme.

